

STOPNJA NEPROFESIONALNOSTI POVPREČNEGA SLOVENSKEGA GEODETSKEGA STROKOVNJAKA

Matej Kovič

Povod za pisanje takšnega, lahko rečemo celo radikalnega odmeva, sta bila članka, objavljena v zadnjih dveh številkah Geodetskega vestnika, na temo strahu pred profesionalizmom v geodeziji. V njih avtor poskuša strokovno utemeljeno analizirati zadeve, ki vsaj po mojem mnenju ne potrebujejo takšne analize, ampak zgolj preprost pristop po principu zdrave pameti.

Avtorja in širšo strokovno (in laično) geodetsko javnost bi rad opozoril na dejstvo, ki ga podjetniki (in geodeti) v tem okolju nekako nismo pripravljeni sprejeti. Naše profesionalno znanje kot tudi luč, v kakršni nas javnost zaznava, sta odvisna predvsem od nas samih. Ne bi se strinjal, da prosti trg ni pozitivno vodilo pri uveljavljanju specifičnega profesionalca v luči perspektivnih strank, kar je po mojem mnenju tudi edino in pravo merilo za določanje strokovnosti. Menim namreč, da pravice, ki bi izhajale samo in le iz naslova pridobljene formalne izobrazbe, niso in ne morejo biti pozitivno vodilo pri napredku stroke.

Strinjam se, da je formalna izobrazba potrebna in nujna za doseganje osnovnega teoretičnega znanja, nikakor pa ne smemo dopustiti, da je to zadosten pogoj, ki bi opredeljeval strokovnost posameznika. V mislih nimam obveznega izobraževanja, kot smo si ga zamislili v tem trenutku. Takšno izobraževanje ima zgolj en namen: ohranjanje trenutnega stanja povprečnosti. V razvitih ekonomijah je povsem logično, da se strokovnjak specifično in skozi praktično delo izobražuje na ozkem področju in na podlagi materialne stimulacije. To področje je lahko geodezija, pravo ali pa mešanica vsega naštetega.

Odgovor na vprašanje, zakaj geodet na trgu delovne sile zasluži manj kot zdravnik ali pravnik, bi bil lahko tudi ta: obe omenjeni profesiji sta stranki zmožni ponuditi odgovore, ki jih stranka od njih zahteva. Boljše zdravje ali visoka denarna odškodnina niti nista pomembna, bistveno je, da so rezultati otipljivi in za stranko lahko določljivi. Pri geodeziji pa na žalost na slovenskem območju opažam kontrastni pristop. Geodetski strokovnjak naj bi bil tako strokovno podkovan, da lahko njegovo delo interpretira samo drug (enako dobro) podkovani geodetski strokovnjak. Na žalost moram vsem geodetom, ki tako razmišljajo, sporočiti žalostno novico: tako razmišljanje v svetu ni priljubljeno in po maju 2004 se lahko zgodi, da si bodo stranke (zopet po načelu zdrave konkurence) poiskale strokovnjaka, ki bo sposoben rezultate svojega dela interpretirati tako, da bodo razumljive tudi tistemu, ki njegovo delo plačuje, slovenski geodetski strokovnjaki (in »strokovnjaki«) pa bomo lahko s svojo geodetsko vzvišenostjo služili kot figurantje tujim

multinacionalkam in pozno v noč pisali pravilnike in standarde v upanju, da bodo ti rešili vse naše kreativne probleme.

Dodajam še, da se mi zdi popolnoma nesmiselno govoriti o nelojalni konkurenci. Prav nobenega razloga ne vidim, da podjetje ne bi smelo ponuditi cene, ki bi bila za naročnika ugodnejša, če si to podjetje to lahko privoščiti na podlagi svoje organizacijske strukture, stopnje strokovnosti in napredne tehnološke opreme. Prosti trg pomeni predvsem težnjo k nečemu boljšemu, in to na podlagi pozitivnega zglada, ne pa obratno. Zagotavljam vam, da bodo naročniki to opazili, debate o negativnem imageu slovenskega geodetskega strokovnjaka pa bodo zbledele, še preden bomo lahko rekli »teodolit«.

Po mojih izkušnjah so strokovnjaki, ki se trudijo biti strokovni za vsako ceno, najslabša reklama za vsako profesijo.

Matej Kovič

Cesta 24. junija 35, SI-1000 Ljubljana, Slovenija